

tivisering på det organisatoriske område. Der er således behov for at kunne lægge beslutningerne i sager om enkeltpersoners revalidering ud til lokale revalideringsorganer. En videre udbygning af koordineringen på det centrale plan må sikres.

IV.

Ved udformningen af nærværende lovforslag har man søgt at imødekomme de omtalte behov for nye lovregler. Man har herved tilstræbt at udforme bestemmelserne under hensyntagen til de nye opgaver, initiativ og arbejdsformer inden for revalideringsarbejdet og at gøre bestemmelserne så rummelige og elastiske, at de vil kunne tjene som ramme om og befordre en fortsat udvikling.

Man har ikke anset det for muligt at lade disse lovregler indarbejde i den bestående uensartede og spredte lovgivning på revalideringsområdet, der til dels bygger på forudsætninger og hjælpeformer, som udviklingen er nået ud over.

De foreslåede lovregler vedrørende revalidering fremtræder derfor i form af en særlig revalideringslov.

Forslaget indeholder herefter nærmere bestemmelser om følgende:

1. Den individuelle hjælp til revalidering (hjælpe-midler for invaliderede, hjælp til særlig syge-behandling, til optræning, oplæring og anden uddannelse, til arbejdsmaskiner, værktøj og opnåelse af selvstændig virksomhed m. v. samt til underhold under revalidering).
2. Støtte til etablering og drift af institutioner og foranstaltninger, der varetager revaliderings-opgaver.
3. Støtte til iværksættelse af beskyttet beskæftigelse for invaliderede og fortrinnsadgang til arbejde for invaliderede.
4. Revalideringens organisation, herunder regler om indberetning m. v. af revalideringstilfælde, oprettelse af særlige revalideringsorganer, lokalt og centralt, samt hjemmel til decentralisering til lokale myndigheder og institutioner af be-føjelser til at træffe afgørelser af spørgsmål om hjælp til revalidering af enkeltpersoner. End-videre indeholder forslaget regler om sam-arbejdet med sygehusene og de praktiserende læger.
5. Finansieringsbestemmelser.

Forslaget omfatter personer, der er erhvervshæmmede såvel af fysiske eller psykiske årsager som af overvejende sociale årsager. Man har herved lagt vægt på, at det i det konkrete tilfælde ofte ikke

vil være muligt at afgøre, hvilken indflydelse sygdom har haft på de erhvervsmæssige vanskeligheder, som også skyldes sociale årsager, ligesom det må forekomme hensigtsmæssigt at kunne bringe de bestående revalideringsmuligheder i anvendelse i alle tilfælde.

I forhold til den bestående lovgivning er forslaget begrænset ved bestemmelserne om særforborg i forsorgsloven og i speciallovene om åndssvage, døve og blinde samt ved bestemmelserne i ulykkesforsikringsloven, men forslaget forudsætter et snævert samarbejde med særforborgen og ulykkesforsikringen.

Forslaget forudsætter endvidere, at en række bestemmelser i folkeforsikringsloven og forsorgsloven ændres eller ophæves, jfr. nærmere bemærkningerne til § 21, og lovforslag herom vil blive fremsat. Det bemærkes i denne forbindelse, at man ved forslagets udarbejdelse har taget hensyn til de stedfundne overvejelser i invalideforsikringskommissionen og sygeforsikringskommissionen. Endelig forudsætter lovforslaget, at loven om sam-ordning af foranstaltninger for erhvervshæmmede ophæves, jfr. forslagets § 21, stk. 2.

For så vidt angår bestemmelserne om den individuelle hjælp til revalidering har det været et hovedsynspunkt, at alle, der har behov for revalidering, skal have samme adgang hertil. Hjælpen svarer i sit indhold til den hjælp, der nu kan ydes i henhold til folkeforsikringslovens § 60, men kan ydes uafhængigt af alders- og forsikringsforhold. Forslaget er således i sin grundtanke i overensstemmelse med det forslag, som invalideforsikringskommissionen har stillet om indførelse af en ordning, hvorefter hele befolkningen automatisk skal være omfattet af den offentlige invalideforsikring.

Hjælpen må betragtes som et tilbud til den enkelte, i hvilken forbindelse det dog må bemærkes, at der fra invalideforsikringskommissionens side er stillet forslag om, at invalidepension skal kunne nægtes i tilfælde, hvor det ved optrænings- eller uddannelsesforanstaltninger må anses for muligt at forbedre den pågældende ansøgers erhvervsevne så meget, at erhvervsevnen herefter ikke længere vil være betydeligt nedsat i lovens forstand.

Med hensyn til hjælp til underhold indeholder forslagets § 7 en ny bestemmelse, hvorefter der under optræning, oplæring og uddannelse kan ydes en vis rigeligere underholdshjælp efter tilsvarende retningslinier som den hjælp, der kan ydes tuberkulose- og polioramte efter forsorgslovens § 263. Når man i forslaget går ind for at yde underholdshjælp, der i almindelighed vil ligge over kom-munehjælpens og invalidepensionens niveau, er be-